

Der var en klar affinitet imellem *visse* dele af muslimerne, *visse* grupperinger af muslimerne og nazismen, og det er jo fortsat til i dag. Den mest solgte bog på Vestbredden er »Mein Kampf«.

Men jeg vil gerne anholde en ting, hr. Morten Østergaard sagde. Det var en sætning, der egentlig morede mig. Hr. Morten Østergaard sagde til hr. Martin Henriksen: Jeg vil gerne have, at det skal stå helt klart, at det er uacceptabelt, hvis der er skoleledere, der siger til jødiske børn, at de ikke bør frekventere skolen.

Hvis der er – er det helt klar tale? – hvis der er. Hr. Morten Østergaard ved udmærket godt, at det er der. Hvorfor fremsætte det som en hypotese? Det er en offentlig kendsgerning, at de skoleledere eksisterer. Jeg synes, at det var et meget afslørende ordvalg.

Kl. 12:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:17

Morten Østergaard (RV):

Nu synes jeg efterhånden, det rabler helt. Altså, det, som jeg gjorde, var at sige til hr. Martin Henriksen, at jeg fuldstændig deler det synspunkt, at det ikke skal være sådan på danske folkeskoler, at der ikke på en eneste af dem er plads til børn, uanset hvilken religiøs opfattelse eller hvilke religiøse bekendelser, de har, eller deres forældre har. Det var det, jeg sagde; det var det, det var det klare synspunkt. Og jeg beklager altså, at semantikken kom på tværs for hr. Jesper Langballe, men synspunktet var klart nok, og det er, at jeg fuldstændig deler den klare intention, det klare ønske, den klare holdning, at der på alle danske folkeskoler skal være plads til børn, uanset deres religiøse eller etniske ståsted.

Så vil jeg i forhold til det med historien sige, at jeg er glad for, at jeg oplevede det som dog en anerkendelse af, at Hitler, så vidt vides, ikke var muslim, og at der derfor trods alt må siges at have været en jødeforfølgelse, som er udsprunget uden for islam, og at det måske derfor er relevant nok, da der også i dag findes nazister i Danmark, at sige, at det ikke kun er i visse muslimske kredse, men at det også er andre steder, at man fortsat dyrker en jødeforfølgelse, som selvfølgelig bør imødegås mest muligt alle vegne.

Kl. 12:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 12:18

Jesper Langballe (DF):

Nu skal hr. Morten Østergaard passe på, at han ikke kommer galt af sted. Hitler hadede kristendommen og var en stor beundrer af Muhamed og beklagede, at det var kristendommen og ikke muhamedanismen, der havde sejret i Europa, for muhamedanismen ville have givet bedre krigere.

Men hele debatten har jo altså haft et fuldstændig monotont forløb fra oppositionspartierne til venstre. Hr. Morten Østergaard sprøjtede med en telefonbruser ros ud over Dansk Folkeparti, som han roste for at have rejst debatten, ud over ministeren, som havde holdt en perfekt tale. Men jeg kan altså ikke gøre gengæld og rose hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre, for det hele har jo været et stort bortforklaringsproblem, et bortforklaringsforsøg. Hver gang hr. Morten Østergaard begynder at sige noget, begynder han med, at det er frygteligt med den antisemitisme. Men det er jo frygteligt med al den diskrimination, der er i hele verden, og dermed har man jo simpelt hen ophævet problemet i sådan principielle abstraktioner. Hr. Morten Østergaard kunne lige så godt stille sig til at læse højt af FN's menneskerettighedserklæring eller et eller andet andet kønt skrift og så få Folketinget til at falde i søvn med det.

Kl. 12:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:20

Morten Østergaard (RV):

Jamen det forhold, at hr. Jesper Langballe ikke kan finde det i sig at rose Det Radikale Venstre, tror jeg altså ikke er påvirket af, hvordan debatten er forløbet, eller af, hvad jeg har sagt. Jeg tror, hr. Jesper Langballe vågnede i morges som alle andre morgener og var helt klar over, at heller ikke dette blev dagen, hvor han ville rose Det Radikale Venstre, så det kan jeg altså ikke rigtig lade mig påvirke af.

Men det er da mærkeligt, at hr. Jesper Langballe kan ride op, at jeg har rost Dansk Folkeparti for at rejse debatten, at jeg har rost integrationsministeren for hendes tale og for det udtryk, den var for, at man ønskede at gøre noget ved problemstillingen, og at jeg så skulle have forfladiget debatten og ikke have taget den alvorligt efter at have rost dem, der har rejst den, og regeringens svar på den. Det synes jeg godt nok er en helt, helt særlig måde at udtrykke pesimisme på. Jeg håber, at hr. Jesper Langballe vil